

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

9. listopadu 2017*

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Článek 107 odst. 1 SFEU – Veřejnoprávní vysílání –
Opatření přijatá dánskými orgány vůči dánské televizní stanici TV2/Danmark – Pojem ‚podpory
poskytované státem nebo ze státních prostředků‘ “

Ve věci C-656/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora
Evropské unie, podaný dne 7. prosince 2015,

Evropská komise, zastoupená B. Stromskym a T. Maxian Ruschem, jakož i L. Grønfeldt, jako
zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

navrhovatelka,

podporovaná

Kontrolním úřadem ESVO, zastoupeným C. Zatschlerem a M. Schneiderem, jakož i Í. Isberg
a C. Perrin, jako zmocněnci,

vedlejším účastníkem v řízení o kasačním opravném prostředku,

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

TV2/Danmark A/S, se sídlem v Odense (Dánsko), zastoupená O. Koktvedgaardem, advokat,

žalobkyně v prvním stupni,

Dánské království, zastoupené C. Thorningem, jako zmocněncem, ve spolupráci s R. Holdgaardem,
advokat,

Viasat Broadcasting UK Ltd, se sídlem v West Drayton (Spojené království), zastoupená M. Honorém
a S. Kalsmose-Hjelmborgem, advokater,

vedlejší účastníci řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), předsedkyně senátu, C. G. Fernlund, A. Arabadžev,
S. Rodin a E. Regan, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

* Jednací jazyky: dánština.

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 30. května 2017,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Evropská komise domáhá částečného zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 24. září 2015, TV2/Danmark v. Komise (T-674/11, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:684), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Komise 2011/839/EU ze dne 20. dubna 2011 týkající se opatření přijatých Dánskem (C 2/03) ve prospěch TV2/Danmark (Úř. věst. 2011, L 340, s. 1, dále jen „sporné rozhodnutí“) v rozsahu, v němž Evropská komise konstatovala, že příjmy z reklamy z let 1995 a 1996 převedené na společnost TV2/Danmark prostřednictvím Fonds TV2 představují státní podpory, a ve zbývajících částech žalobu společnosti TV2/Danmark A/S znějící na částečné zrušení tohoto rozhodnutí zamítl.

Skutkový základ sporu

- 2 TV2/Danmark je dánská televizní společnost, která byla založena v roce 1986. Tato společnost byla založena jako samostatný veřejnoprávní podnik a později byla s účetními a daňovými účinky k 1. lednu 2003 přeměněna na akciovou společnost. TV2/Danmark druhou veřejnoprávní televizní stanicí v Dánsku po stanici Danmarks Radio.
- 3 Úkolem TV2/Danmark je poskytovat a šířit celostátní a regionální televizní programy. Toto šíření může být uskutečňováno zejména prostřednictvím rozhlasových zařízení, včetně satelitních či kabelových systémů. Závazky veřejné služby, které musí plnit společnost TV2/Danmark, určuje ministerstvo kultury.
- 4 Kromě veřejnoprávních vysílacích společností jsou na dánském trhu celoplošného televizního vysílání činné dvě komerční televizní společnosti. Jedná se o společnost Viasat Broadcasting UK Ltd (dále jen „Viasat“) a o uskupení tvořené společnostmi SBS TV A/S a SBS Danish Television Ltd (dále jen „SBS“).
- 5 TV2/Danmark byla založena s pomocí úročené státní půjčky a její činnost, stejně jako činnost Danmarks Radio, měla být financována výnosem z poplatků uhrazovaných všemi dánskými televizními diváky. Zákonnodárce však rozhodl, že na rozdíl od Danmarks Radio budou moci TV2/Danmark rovněž plynout zisky z reklamní činnosti.
- 6 Komise zkoumala systém financování TV2/Danmark na základě stížnosti podané dne 5. dubna 2000 společností SBS Broadcasting SA/Tv Danmark v rozhodnutí 2006/217/ES ze dne 19. května 2004 o opatřeních učiněných Dánskem ve prospěch TV2/Danmark (Úř. věst. 2006, L 85, s. 1, a oprava Úř. věst. 2006, L 368, s. 112, dále jen „rozhodnutí TV2 I“). Toto rozhodnutí se týkalo období od roku 1995 do roku 2002 a vztahovalo se na následující opatření: prostředky z koncesionářských poplatků, převody z fondů pověřených financováním TV2/Danmark (Fonds TV2 a Radiofonden), částky přiznané *ad hoc*, osvobození od placení daně z příjmu právnických osob, osvobození od úroků a srážek z úvěrů přiznaných TV2/Danmark od jejího založení, státní záruka za provozní úvěr, jakož i příznivé podmínky pro platby koncesionářských poplatků, k nimž byla TV2/Danmark povinna za užívání celostátní vysílací frekvence (dále jen souhrnně „dotčená opatření“). Konečně se šetření

Komise zaměřilo též na povolení vysílat v síti na místních frekvencích udělené TV2/Danmark a na povinnost všech vlastníků obecních anténních zařízení vysílat programy veřejné služby TV2 z jejich zařízení.

- 7 Komise posoudila dotčená opatření a konstatovala, že jde o státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť režim financování TV2/Danmark, jehož účelem byla kompenzace výdajů na poskytování veřejné služby, nesplňoval druhé a čtvrté ze čtyř kritérií stanovených Soudním dvorem v rozsudku ze dne 24. července 2003, *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415, dále jen „kritéria Altmark“).
- 8 Komise mimoto rozhodla, že uvedené podpory, které TV2/Danmark od roku 1995 do roku 2002 přiznalo Dánské království, jsou slučitelné s vnitřním trhem v souladu s čl. 106 odst. 2 SFEU s výjimkou částky ve výši 628,2 milionu DKK (asi 85 milionů eur), kterou označila za „nadměrnou kompenzaci“. Dánskému království nařídila zajistit, aby od TV2/Danmark získalo tuto částku i s úroky nazpět.
- 9 Rozhodnutí TV2 I bylo napadeno čtyřmi žalobami na neplatnost podanými na jedné straně TV2/Danmark (věc T-309/04) a Dánským královstvím (věc T-317/04) a na straně druhé konkurenty TV2/Danmark, společností Viasat (věc T-329/04) a společností SBS (věc T-336/04).
- 10 Tribunál uvedené rozhodnutí zrušil rozsudkem ze dne 22. října 2008, *TV2/Danmark a další v. Komise* (T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, EU:T:2008:457). V tomto rozsudku Tribunál shledal, že Komise správně došla k závěru, že úkol veřejné služby svěřený TV2/Danmark odpovídá definici služeb obecného hospodářského zájmu v oblasti vysílání. Konstatoval však rovněž, že rozhodnutí TV2 I bylo v několika aspektech protiprávní.
- 11 Tribunál nejprve zkoumal, zda opatření dotčená rozhodnutím TV2 I zahrnují státní prostředky, načež konstatoval, že Komise v rámci analýzy, zda jde o státní prostředky, či nikoli, neodůvodnila své rozhodnutí, pokud jde o faktické zohlednění příjmů z reklamy v letech 1995 a 1996. Zadruhé Tribunál konstatoval, že Komise při posuzování otázky, zda bylo splněno druhé a čtvrté kritérium Altmark, nevycházela z důkladné analýzy konkrétních právních a ekonomických podmínek zohledněných při určování výše podílu TV2/Danmark na příjmu z koncesionářských poplatků. Rozhodnutí TV2 I proto v tomto bodě nebylo odůvodněno. Zatřetí Tribunál konstatoval, že ani závěry Komise týkající se posouzení slučitelnosti podpory s ohledem na čl. 106 odst. 2 SFEU, a konkrétně nadměrné kompenzace, nebyly odůvodněny. Podle Tribunálu bylo možné příčinu tohoto nedostatečného odůvodnění spatřovat v tom, že nebyly řádně posouzeny právní a hospodářské podmínky, které vedly ke stanovení výše koncesionářských poplatků připadajících TV2/Danmark během období šetření.
- 12 Komise po zrušení rozhodnutí TV2 I znovu přezkoumala dotčená opatření. Při této příležitosti provedla konzultace s Dánským královstvím a TV2/Danmark a obdržela také připomínky od třetích stran.
- 13 Po tomto přezkumu přijala Komise sporné rozhodnutí.
- 14 Toto rozhodnutí se týká opatření přijatých vůči společnosti TV2/Danmark v letech 1995 až 2002. Komise nicméně v rámci své analýzy zohlednila rovněž rekapitalizační opatření přijatá v roce 2004 v návaznosti na vydání rozhodnutí TV2 I.
- 15 Ve sporném rozhodnutí Komise setrvala na svém stanovisku ohledně kvalifikace dotčených opatření jako „státních podpor“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Nejprve měla za to, že příjmy z reklamy za roky 1995 a 1996 představovaly státní prostředky, a poté po ověření existence selektivní výhody dospěla k závěru, že dotčená opatření nesplňují druhé a čtvrté kritérium Altmark. Přestože Komise v rozhodnutí TV2 I došla k závěru, že částka ve výši 628,2 milionu DKK (asi 85 milionů eur)

představovala nadměrnou kompenzaci v rozporu s čl. 106 odst. 2 SFEU, ve sporném rozhodnutí již tuto sumu považovala za přiměřenou kapitálovou rezervu ve prospěch TV2/Danmark. Ve výroku tohoto rozhodnutí uvedla tedy následující:

„Článek 1

Opatření učiněná Dánskem ve prospěch TV2/Danmark mezi rokem 1995 a rokem 2002 formou prostředků z koncesionářských poplatků a dalších opatření uvedených v tomto rozhodnutí jsou slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 106 odst. 2 [SFEU].“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 16 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 30. prosince 2011 podala TV2/Danmark žalobu znějící na částečné zrušení sporného rozhodnutí.
- 17 Společnost TV2/Danmark navrhla, aby Tribunál zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise konstatovala, že dotčená opatření představují státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- 18 TV2/Danmark navrhla, aby Tribunál podpůrně zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise konstatovala, že:
 - dotčená opatření představují nové podpory,
 - koncesionářské poplatky, které byly v letech 1997 až 2002 převedeny na TV2/Danmark a dále přerozděleny regionálním stanicím TV2/Danmark, představují státní podpory poskytnuté TV2/Danmark,
 - příjmy z reklamy, které byly v letech 1995 a 1996, jakož i v době zrušení Fonds TV2 v roce 1997, převedeny z uvedených fondů ve prospěch TV2/Danmark, představují státní podpory poskytnuté TV2/Danmark.
- 19 Tribunál napadeným rozsudkem zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise konstatovala, že příjmy z reklamy z let 1995 a 1996 převedené na společnost TV2/Danmark prostřednictvím Fonds TV2 představují státní podpory, a ve zbývající části žalobu zamítl.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

- 20 Podáním došlým kanceláři Soudního dvora dne 12. února 2016 požádal Kontrolní úřad ESVO na základě čl. 40 třetího pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, aby bylo povoleno jeho vedlejší účastenství v projednávané věci na podporu návrhových žádání Komise. Rozhodnutím ze dne 11. března 2016 předseda Soudního dvora této žádosti vyhověl.
- 21 Komise v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise konstatovala, že příjmy z reklamy z let 1995 a 1996 převedené na společnost TV2/Danmark prostřednictvím Fonds TV2 představují státní podpory;
 - zamítl třetí část návrhového žádání, které podpůrně formulovala TV2/Danmark v prvním stupni, a
 - uložil TV2/Danmark náhradu nákladů řízení.

22 TV2/Danmark navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

23 Kontrolní úřad ESVO navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zrušuje sporné rozhodnutí z důvodu, že v něm bylo konstatováno, že příjmy z reklamy z let 1995 a 1996 jsou státními podporami, a
- zamítl třetí část návrhového žádání, které podpůrně formulovala TV2/Danmark v prvním stupni.

24 Společnost Viasat navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zrušuje sporné rozhodnutí konstatující, že příjmy z reklamy převedené v letech 1995 a 1996 na TV2/Danmark z Fonds TV2 jsou státní podporou;
- zamítl třetí část návrhového žádání, které podpůrně formulovala TV2/Danmark v řízení před Tribunálem, a
- uložil TV2/Danmark náhradu nákladů řízení.

25 Dánské království navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 26 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje Komise jediný důvod, v rámci něhož podstatě tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil pojem „státní prostředky“ uvedený v čl. 107 odst. 1 SFEU, když konstatoval, že Komise nesprávně kvalifikovala příjmy z reklamy v letech 1995 a 1996 převedené ze společnosti TV2 Reklame na společnost TV2/Danmark prostřednictvím Fonds TV2 jako „státní podporu“.
- 27 V tomto ohledu Komise tvrdí, že TV2 Reklame je veřejnoprávním podnikem, jehož jediným akcionářem je dánský stát, takže tato společnost je jím zcela ovládána a je mu k dispozici, a proto musí být její prostředky považovány za státní prostředky ve smyslu tohoto ustanovení.
- 28 Komise konkrétně tvrdí, že původ dotčených prostředků je pro účely takové kvalifikace irelevantní, a to, že původně pocházely ze soukromých zdrojů, podle ní nemění nic na tom, že jde o státní prostředky.
- 29 Tribunál se tak podle ní dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 208, 211 a 212 napadeného rozsudku rozhodl, že prostředky od třetích osob, jako jsou veřejnoprávní podniky, lze považovat za státní prostředky pouze v případě, že je jejich vlastníci dali státu dobrovolně k dispozici nebo se jich jejich vlastníci vzdali a stát zajišťuje jejich správu.
- 30 Komise rovněž považuje za nadbytečné zkoumat, zda má stát kontrolu nad dotčenými prostředky, neboť to, že ovládá veřejnoprávní podnik, znamená, že má kontrolu i nad těmito prostředky.

- 31 Komise tedy zastává názor, že se Tribunál v bodech 212, 214 a 215 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když v rámci posouzení toho, zda dánský stát měl prostřednictvím Fonds TV2 kontrolu nad prostředky převáděnými ze společnosti TV2 Reklame na společnost TV2/Danmark, vyložil pojem „kontrola“ příliš restriktivně.
- 32 V této souvislosti Komise tvrdí, že rozhodující není to, zda dánské orgány, v tomto případě ministr kultury, ve skutečnosti těmito prostředky disponovaly a rozhodovaly o jejich přidělení, nýbrž to, že tak mohly učinit. Skutečnost, že ministr kultury rozhodl, že pro roky 1995 a 1996 bude veškerý zisk převeden ze společnosti TV2 Reklame na Fonds TV2, je tedy irelevantní pro posouzení otázky, zda stát uvedené prostředky kontroloval, neboť měl možnost učinit rozhodnutí, že se tyto prostředky použijí k jinému účelu než k takovému převodu.
- 33 Podle Komise dále Tribunál v bodech 209 a 213 napadeného rozsudku vyložil nesprávně rozsudek ze dne 13. března 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), a mezi projednávanou věcí a tímto rozsudkem učinil nevhodnou paralelu.
- 34 Kontrolní úřad ESVO a společnost Viasat zastávají stejně jako Komise názor, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že dotčené příjmy z reklamy nejsou „státními prostředky“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a tedy ani státní podporou ve smyslu tohoto ustanovení.
- 35 TV2/Danmark a Dánské království s argumentací Komise nesouhlasí.
- 36 Tvrdí konkrétně, že kontrola, kterou má dánský stát nad příjmy z reklamy vyplacenými TV2/Danmark prostřednictvím Fonds TV2 v letech 1995 a 1996, byla teoretická, neboť možnost disponovat těmito prostředky závisela na tom, zda budou nejprve naplněny finanční potřeby společnosti TV2/Danmark, a ve skutečnosti byly veškeré příjmy převedeny na společnost TV2/Danmark.
- 37 TV2/Danmark a Dánské království jsou toho názoru, že Komise při svých úvahách vycházela z nesprávného výkladu dánské právní úpravy.
- 38 TV2/Danmark a Dánské království mají dále za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když přirovnal okolnosti dotčené v projednávané věci k situaci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 13. března 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160).
- 39 Dánské království konečně zastává názor, že Tribunál důvodně rozlišil příjmy z reklamy převáděné z TV2 Reklame na TV2/Danmark prostřednictvím Fonds TV a příjmy z audiovizuálních poplatků převáděné z Fonds TV2 na TV2/Danmark na základě toho, že prvně jmenované příjmy plynou z plateb soukromých inzerentů společnosti TV2 Reklame, kdežto ty druhé plynou z poplatku vybíraného státem za účelem zajištění financování služby veřejnoprávního vysílání v Dánsku.

Závěry Soudního dvora

- 40 Podle judikatury Soudního dvora se jedná o „podporu“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jsou-li splněny všechny podmínky uvedené v tomto ustanovení (viz rozsudek ze dne 17. července 2008, *Essent Netwerk Noord* a další, C-206/06, EU:C:2008:413, bod 63, jakož i citovaná judikatura).
- 41 Uvedené ustanovení uvádí čtyři kritéria. Zaprvé se musí jednat o státní zásah nebo zásah ze státních prostředků. Zadruhé musí být možné, aby tento zásah ovlivnil obchod mezi členskými státy. Zatřetí musí zvýhodňovat svého příjemce. Začtvrté musí fakticky nebo potenciálně narušovat hospodářskou soutěž (viz rozsudky ze dne 24. července 2003, *Altmark Trans* a *Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, EU:C:2003:415, bod 75; ze dne 17. července 2008, *Essent Netwerk Noord* a další, C-206/06, EU:C:2008:413, bod 64, jakož i ze dne 19. prosince 2013, *Association Vent De Colère!* a další, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 15).

- 42 V tomto případě je sporné pouze první z těchto kritérií.
- 43 Co se týče tohoto kritéria, podle něhož musí být zvýhodnění poskytnuto přímo nebo nepřímo za použití státních prostředků, je třeba připomenout, že se pojem „podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU může vztahovat na opatření, která neobnášejí převod státních prostředků (zejména viz rozsudky ze dne 16. května 2002, *Francie v. Komise*, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 36; ze dne 30. května 2013, *Doux Élevage et Coopérative agricole UKL-ARREE*, C-677/11, EU:C:2013:348, bod 34, jakož i ze dne 19. prosince 2013, *Association Vent De Colère! a další*, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 19).
- 44 Pojem zásah „ze státních prostředků“ ve smyslu tohoto ustanovení tak zahrnuje kromě zvýhodnění poskytovaných přímo státem i podpory poskytované prostřednictvím veřejnoprávních nebo soukromých organizací, které byly tímto státem určeny nebo zřízeny za účelem správy podpory (viz rozsudky ze dne 13. března 2001, *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, bod 58; ze dne 30. května 2013, *Doux Élevage et Coopérative agricole UKL-ARREE*, C-677/11, EU:C:2013:348, bod 26, jakož i ze dne 19. prosince 2013, *Association Vent De Colère! a další*, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 20).
- 45 Unijní právo totiž nemůže připustit, aby kvůli pouhému zřízení samostatných organizací pověřených rozdělováním podpor bylo možné obejít pravidla týkající se státních podpor (viz rozsudek ze dne 16. května 2002, *Francie v. Komise*, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 23).
- 46 Dále je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora čl. 107 odst. 1 SFEU zahrnuje veškeré finanční prostředky, které mohou veřejné orgány skutečně použít k podpoře podniků, aniž je rozhodné, zda tyto prostředky trvale patří k majetku státu, či nikoli. V důsledku toho platí, že i když částky odpovídající dotčenému opatření nejsou trvale ve vlastnictví státní pokladny, skutečnost, že zůstávají neustále pod veřejnou kontrolou, a tudíž jsou k dispozici příslušným vnitrostátním orgánům, postačuje k tomu, aby byly kvalifikovány jako „státní prostředky“ (viz rozsudky ze dne 16. května 2002, *Francie v. Komise*, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 37; ze dne 17. července 2008, *Essent Netwerk Noord a další*, C-206/06, EU:C:2008:413, bod 70; ze dne 30. května 2013, *Doux Élevage et Coopérative agricole UKL-ARREE*, C-677/11, EU:C:2013:348, bod 35, jakož i ze dne 19. prosince 2013, *Association Vent De Colère! a další*, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 21).
- 47 Z toho vyplývá, že prostředky veřejnoprávních podniků spadají pod pojem „státní prostředky“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jestliže jsou kontrolovány státem a jsou mu k dispozici. Stát totiž může prostřednictvím výkonu svého dominantního vlivu na takové podniky rozhodnout o použití jejich prostředků k případnému financování zvláštních výhod ve prospěch jiných podniků (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. května 2002, *Francie v. Komise*, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 38).
- 48 To, že jsou dotčené prostředky spravovány subjekty, které jsou od veřejné moci oddělené nebo že jsou soukromoprávního původu, je v tomto ohledu irelevantní (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 2. července 1974, *Itálie v. Komise*, 173/73, EU:C:1974:71, bod 35, jakož i ze dne 8. května 2003, *Itálie a SIM 2 Multimedia v. Komise*, C-328/99 a C-399/00, EU:C:2003:252, bod 33).
- 49 Jak uvedl Tribunál v bodě 176 napadeného rozsudku v letech 1995 a 1996 prodávala reklamní čas TV2/Danmark nikoli sama TV2/Danmark, nýbrž třetí společnost, TV2 Reklame, a zisk z tohoto prodeje převáděla na TV2/Danmark prostřednictvím Fonds TV2.
- 50 V tomto ohledu je nesporné, že stejně jako TV2/Danmark byly TV2 Reklame a Fonds TV2 veřejnoprávní podniky vlastněné dánským státem a byl jim svěřen úkol spravovat převody příjmů z prodeje uvedeného reklamního času na TV2/Danmark.

- 51 Celá cesta těchto příjmů se tak až do jejich převodu na TV2/Danmark řídila dánskou právní úpravou, podle níž měly uvedené příjmy spravovat veřejnoprávní podniky zvláště pověřené k této činnosti státem.
- 52 Předmětné příjmy byly proto pod veřejnou kontrolou a disponoval jimi stát, který rozhodoval o jejich přidělení.
- 53 V souladu s judikaturou Soudního dvora připomenutou v bodech 43 až 48 tohoto rozsudku proto předmětné příjmy jsou „státními prostředky“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- 54 Z toho vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 220 napadeného rozsudku konstatoval, že příjmy z let 1995 a 1996 z prodeje reklamního času TV2/Danmark, který prodávala TV2 Reklame a převáděla je na tuto společnost prostřednictvím Fonds TV2, nebyly státními prostředky, a Komise je tedy nesprávně kvalifikovala jako „státní podporu“.
- 55 Jak bylo připomenuto již v bodě 48 tohoto rozsudku a na rozdíl od toho, co vyplývá z bodu 211 napadeného rozsudku, skutečnost, že tyto příjmy od inzerentů pocházely ze soukromých zdrojů, je v tomto ohledu irelevantní, pokud jde otázkou, zda byly dánskými orgány kontrolovány.
- 56 Dále Tribunál v bodech 208 a 212 napadeného rozsudku nesprávně konstatoval, že příjmy spravované veřejnoprávními podniky mohou být státními prostředky, pochází-li od třetích osob, pouze pokud je jejich vlastníci dali dobrovolně k dispozici státu nebo se jich jejich vlastníci vzdali a stát převzal jejich správu.
- 57 Takový závěr totiž na rozdíl od toho, co tvrdí Tribunál, nenachází oporu v judikatuře Soudního dvora.
- 58 To platí i pro konstatování uvedená v bodech 214, 215 a 217 napadeného rozsudku, podle nichž mohla být státními prostředky pouze část těchto příjmů, která nebyla rozhodnutím ministra kultury převedena na TV2/Danmark, a konstatování, že absence povinnosti převést uvedené příjmy každoročně z Fonds TV2 na TV2/Danmark na tomto závěru nemohla nic změnit.
- 59 Jak totiž bylo konstatováno v bodech 49 až 52 tohoto rozsudku, veřejná kontrola dotčených příjmů z reklamy byla důsledkem toho, že je spravovaly veřejnoprávní podniky vlastněné dánským státem. Dále je nesporné, že podle dánských právních předpisů mohl ministr kultury rozhodnout, že budou tyto příjmy určeny k jinému účelu místo převodu na Fonds TV2.
- 60 Situace dotčená v projednávané věci konečně není srovnatelná se situací ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 13. března 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), v němž Soudní dvůr rozhodl, že povinnost soukromých podniků zásobujících elektřinou vykoupit elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie za minimální stanovené ceny nevyvolává žádný přímý ani nepřímý přesun státních prostředků ve prospěch podniků, které vyrábějí tento typ elektřiny (viz rozsudky ze dne 13. března 2001, *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, bod 59; ze dne 17. července 2008, *Essent Netwerk Noord* a další, C-206/06, EU:C:2008:413, bod 74, jakož i ze dne 19. prosince 2013, *Association Vent De Colère!* a další, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 34).
- 61 Uvedená věc se totiž týkala soukromoprávních podniků, které nebyly dotčeným členským státem oprávněny, aby spravovaly státní prostředky, ale měly povinnost výkupu prostřednictvím svých vlastních finančních prostředků (viz rozsudky ze dne 17. července 2008, *Essent Netwerk Noord* a další, C-206/06, EU:C:2008:413, bod 74; ze dne 19. prosince 2013, *Association Vent De Colère!* a další, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 35, jakož i usnesení ze dne 22. října 2014, *Elcogás*, C-275/13, nezveřejněné, EU:C:2014:2314, bod 32).

- 62 V uvedené věci dále dotčené prostředky nemohly být považovány za státní prostředky, neboť nikdy nebyly pod veřejnou kontrolou (viz rozsudek ze dne 19. prosince 2013, Association Vent De Colère! a další, C-262/12, EU:C:2013:851, bod 36, jakož i usnesení ze dne 22. října 2014, Elcogás, C-275/13, nezveřejněné, EU:C:2014:2314, bod 32).
- 63 Jak již bylo uvedeno, projednávaná věc se týká veřejnoprávních podniků TV2 Reklame a Fonds TV2, založených, vlastněných a pověřených dánským státem ke správě příjmů z prodeje reklamního času jiného veřejnoprávního podniku, a sice TV2/Danmark, takže tyto příjmy jsou pod kontrolou dánského státu a v jeho dispozici.
- 64 Tribunál se proto dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 213 napadeného rozsudku konstatoval, že situace dotčená v projednávané věci byla obdobná situaci ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 13. března 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160).
- 65 Za těchto podmínek je třeba vyhovět jedinému důvodu kasačního opravného prostředku Komise a zrušit napadený rozsudek v rozsahu, v němž jím bylo zrušeno sporné rozhodnutí Komise, která měla za to, že příjmy z reklamy za roky 1995 a 1996, které byly vyplaceny prostřednictvím Fonds TV2 TV2/Danmark, jsou státními podporami.

K žalobě před Tribunálem

- 66 V souladu s čl. 61 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie zruší Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu, je-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Soudní dvůr může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.
- 67 V projednávaném případě má Soudní dvůr za to, že je třeba vydat konečné rozhodnutí o žalobě znějící na zrušení sporného rozhodnutí podané TV2/Danmark.
- 68 V tomto ohledu postačí uvést, že z důvodů uvedených v bodech 43 až 64 tohoto rozsudku musí být čtvrtý žalobní důvod uplatněný TV2/Danmark na podporu třetího podpůrného návrhového žádání zamítnut.
- 69 Žaloba společnosti TV2/Danmark proto musí být zamítnuta.

K nákladům řízení

- 70 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 71 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 72 Vzhledem k tomu, že Komise a společnost Viasat požadovaly náhradu nákladů řízení a TV2/Danmark neměla ve věci úspěch, je důvodné poslezně uvedené uložit, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila všechny náklady vynaložené Komisí a společností Viasat jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o tomto kasačním opravném prostředku.
- 73 Článek 140 odst. 1 jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku rovněž použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, uvádí, že členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.

- 74 Dánské království, které bylo vedlejším účastníkem v prvním stupni, ponese vlastní náklady řízení.
- 75 Podle čl. 140 odst. 2 jednacího řádu, který se rovněž použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, ponese Kontrolní úřad ESVO vlastní náklady řízení, když vstoupil do řízení jako vedlejší účastník.
- 76 Jakožto vedlejší účastník v řízení o tomto kasačním opravném prostředku proto Kontrolní úřad ESVO ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2015, TV2/Danmark v. Komise (T-674/11, EU:T:2015:684), se zrušuje v rozsahu, v němž jím bylo zrušeno rozhodnutí Evropské komise 2011/839/EU ze dne 20. dubna 2011 o opatřeních přijatých Dánskem (C 2/03) ve prospěch TV2/Danmark, která konstatovala, že příjmy z reklamy z let 1995 a 1996 převedené na společnost TV2/Danmark prostřednictvím Fonds TV2 představují státní podporu.**
- 2) **Žaloba na neplatnost podaná společností TV2/Danmark A/S proti rozhodnutí 2011/839 se zamítá.**
- 3) **TV2/Danmark A/S ponese vlastní náklady a nahradí dále veškeré náklady řízení vynaložené Evropskou komisí a společností Viasat Broadcasting UK Ltd v prvním stupni, jakož i v řízení o kasačním opravném prostředku.**
- 4) **Dánské království a Kontrolní úřad ESVO ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.